

OKRESNÝ ÚRAD BRATISLAVA

ODBOR VŠEOBECNEJ VNÚTORNEJ SPRÁVY

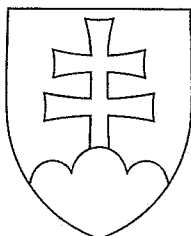
Tomášikova 46, 832 05 Bratislav

Číslo spisu

OU-BA-OVVS2-2025/274465-033

Bratislava

15. 10. 2025

Rozhodnutie

Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, ako vecne a miestne príslušný správny orgán na konanie podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 16 zákona Národnej rady SR č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) na základe ústneho pojednávania, vykonaného podľa § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch rozhodol v neprítomnosti obvineného takto:

Popis konania / Účastníci konania

obvinený: [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ]

Výrok

uznáva sa vinným

zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojitosti s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o volebnej kampani“), ktorého skutkovú podstatu naplnil

tým, že

na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala od 28.03.2024 do 03.04.2024, z územia mesta Bratislavy uverejnil platený príspevkov (reklamu) zverejnenej v období od 28.03.2024 do 04.04.2024 v znení „[REDAKOVANÉ] MUŽ, KTORÝ POHRŔDA INÝMI, [REDAKOVANÉ] nemôžem voliť práve preto, že ho poznám. Viem ako pracuje, aké má názory a ako sa stavia k ostatným ľuďom. Prezidentom nesmie byť človek, ktorý netoleruje iné názory a postoje. Dokonca ani len nedrží slovo, čím viedol sponzorovanú činnosť v neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje,

teda

porušil zákaz podľa § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, ktorým sa činnosť iných subjektov ako ustanovených v § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani na podporu alebo v neprospech politických strán, koalícií politických strán a kandidátov v čase ustanovenom na volebnú kampaň zakazuje; za čo sa mu podľa § 20 ods. 2 písm. a) zákona o volebnej kampani ukladá sankcia:

pokuta vo výške 300,-€ (slovom tristo eur).

s povinnosťou zaplatiť túto podľa § 13 ods. 3 zákona o priestupkoch do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava

SK278180000007000179874, variabilný symbol 0002716783. Pokuta je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Pokutu je možné uhradiť pripojeným poštovým peňažným poukazom.

Správny orgán obvinenému [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v súvislosti s novelou č. 16/2025 Z. z., ktorou sa mení Vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z. v znení vyhlášky 531/2008 Z. z. ukladá povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 27,50,- eur na účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava v tvare IBAN SK978180000007000458750, variabilný symbol 0002716783. do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia. Trovy konania sú príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

Okresný úrad Bratislava (ďalej len „správny orgán“), prijal podnet od Nadácia Zastavme korupciu – pod č. OU-BAOVVS2-2024/389699, Pr-717/2024 – dňa 15.04.2024 na základe ktorých sa vyššie uvedeného priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojitosti s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, mal dopustiť [REDAKOVANÉ].

Konanie správneho orgánu v predmetnej veci bolo začaté dňa 13.05.2024 prevzatím zaslaného oznámenia o začatí konania [REDAKOVANÉ] ako účastníkom konania.

Po preštudovaní všetkých podnetov správny orgán zaslal dňa 07.05.2024 [REDAKOVANÉ] oznámenie o začatí konania a vyžiadanie písomného stanoviska k podnetom, pričom zároveň požiadal, aby v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia žiadosti zaslal písomné vyjadrenie sa k podnetom.

Dňa 07.05.2024 správny orgán zaslal Štátnej komisii pre voľby a kontrolu financovania politických strán žiadosť na oznámenie skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. Správny orgán dňa 15.05.2024 prijal odpoveď od Úradu štátnej komisie v ktorej uviedla, že podľa § 2 ods. 1 zákona č. 181/2014 Z. z. o volebnej kampani a o zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase spáchania skutku: „Volebná kampaň na účely tohto zákona je akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, smerujúca k propagácii ich činnosti, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety.“ A tiež uviedla, že podľa aktuálne právnej úpravy nebol [REDAKOVANÉ] Národnou radou Slovenskej Republiky zaregistrovaný ako kandidát na funkciu prezidenta SR.

Správny orgán dňa 25.06.2024 zaslal politickej strane HLAS – sociálna demokracia výzvu na oznámenie skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie v ktorej žiadal o predloženie dôkazu, že predmetné príspevky na sociálnej sieti Facebook boli financované z prostriedkov strany HLAS – sociálna demokracia. Vzhľadom k tomu, že správny orgán neobdržal odpoveď, bez ktorej nebolo možné vo veci ďalej konať zaslal dňa 24.07.2024 opätovnú výzvu politickej strane HLAS – sociálna demokracia.

Dňa 10.07.2024 správny orgán požiadal Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov o predĺženie lehoty, čomu odbor opravných prostriedkov vyhovel a lehotu na rozhodnutie predĺžil do dňa 13.09.2024, o čom bol obvinený ako účastník konania upovedomený listom z dňa 10.07.2024.

Následne správny orgán vytýčil na deň 03.10.2024 ústne prejednávanie priestupku, na ktoré predvolal obvineného [REDAKOVANÉ] a svedka HLAS – sociálna demokracia. Predvolanie bolo riadne prevzaté obvineným a svedkom o čom svedčí doručienka o prevzatí. Na prejednanie vo veci priestupku sa nedostavil obvinený [REDAKOVANÉ] a ani svedok HLAS – sociálna demokracia.

Dňa 10.09.2024 správny orgán požiadal Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov o predĺženie lehoty, čomu odbor opravných prostriedkov vyhovel a lehotu na rozhodnutie predĺžil do dňa 13.12.2024, o čom bol obvinený ako účastník konania upovedomený listom z dňa 10.09.2024.

Dňa 14.10.2024 bola správny orgán od politickej strany HLAS – sociálna demokracia prijaté vyjadrenie k výzve na oznámenie skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie v predmetnej veci, v ktorej správny orgán žiadal predloženie relevantného dôkazu, ktorý preukazuje, že príspevky [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook boli financované z prostriedkov politickej strany HLAS – sociálna demokracia. Vo vyjadrení politická strana HLAS

– sociálna demokracia uviedla, že je spolu – správcom väčšieho množstva oficiálnych stránok predstaviteľov strany na viacerých sociálnych sieťach. Avšak fyzické osoby, ktoré sú predstaviteľmi strany si však taktiež ponechávajú práva na správu svojich oficiálnych stránok na sociálnych sieťach a sú tak oprávnené zdieľať i vlastný obsah mimo vytvoreného stranou. V prípade príspevkov p. [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook, ktoré sú predmetom danej veci, politická strana interným zisťovaním dospela k záveru, že predmetné príspevky na sociálnej sieti boli zverejnené p. [REDAKOVANÉ] a poplatok za zverejnenie sponzorovaných príspevkov bol uhradený p. [REDAKOVANÉ], z jeho osobných finančných prostriedkov. Ďalej k veci uviedli, že príspevky p. [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook však v zásade nevybočujú v rámci štandardných príspevkov, ktoré politickí predstavitelia zverejňujú na priebežnú propagáciu svojej činnosti či na komunikáciu dôležitých informácií pre verejnosť. Sociálne siete sú významným nástrojom pre politikov, ktorí ich prostredníctvom komunikujú so svojimi voličmi a posilňujú svoju politickú značku. Tiež sa opierajú o definíciu pojmu volebná kampaň, že musí napĺňať viaceré znaky: „i) akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, ii) takáto činnosť smeruje k propagácii činností spomínaných subjektov, ich cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu, iii) rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa bodu i).“ V závere vyjadrenia sa politická strana ospravedlnila za neúčasti na prejedaní priestupku z dôvodu závažných pracovných povinností predsedu politickej strany HLAS – sociálna demokracia, ktoré znemožnili účasť na prejednaní priestupku.

Dňa 18.11.2024 bola správne mu orgánu od obvineného [REDAKOVANÉ] zaslaná odpoveď na vyžiadanie písomného stanoviska k podnetu, v ktorom uviedol, že príspevky na sociálnej sieti Facebook, ale aj iných sociálnych sieťach potvrdil, že ich vytváral sám, na vlastné meno a na vlastné náklady vrátane ich platenej podpory na sociálnych sieťach. Podporu financoval výlučne z vlastných súkromných finančných prostriedkov. Predmetné príspevky na sociálnej sieti Facebook sú prejavmi jeho osobnej povahy, prejavmi politika, ktorý nie je ani jedným zo subjektov uvedených v § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani. Z ustanovení zákona vyplýva, že volebná kampaň je podľa § 2 ods. 1 „akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície, politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, smerujúca k propagácii ich činnosti, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety.“ V predmetnej volebnej kampani na prezidenta Slovenskej republiky obvinený nebol kandidátom a jeho činnosť nesmerovala k získaniu funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Z tohto dôvodu jeho konanie nemohlo napĺňať znaky konania vo volebnej kampani a jeho konanie nesmerovalo k volebnej kampani. Príspevky neboli cieleňé v prospech jedného z kandidátov a nie je objektívne vnímať ich ani ako príspevky v neprospech iného kandidáta, pretože ich hlavným účelom bola reakcia na vyhlásenie [REDAKOVANÉ] a sprostredkovanie verejnosti informácií, ktorými disponoval obvinený z osobnej skúsenosti s p. [REDAKOVANÉ]. Zároveň sa obvinený opieral aj o to, že časť príspevkov bola len záznamom riadne odvysielaných relácií v televízií či vo verejne vysielaných diskusiách. To znamená, bez toho, aby tieto príspevky obvinený zverejnil, boli zverejnené a riadne odvysielané televíziou a médiami. Príspevky nie sú volebnou kampaniou, ale reakciou v rámci slobody prejavu na zavádzajúce vyjadrenia politika, ktorý bol v tom čase kandidát na prezidenta SR. Svoje tvrdenia o volebnej kampani oprel aj o uznesenia Ústavného súdu SR, SP. zn.: PL. ÚS 22/2017-10zo dňa 12.12.2017, podľa ktorého, cit.: „...izolované tvrdenia samy osebe nie sú spôsobilé bezprostredne a priamo ovplyvniť rozhodovanie voličov. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej už viackrát pri posudzovaní námietok sťažovateľov smerujúcich proti porušovaniu pravidiel volebnej kampane zdôraznil, že nemožno podceňovať voliča.“ Taktiež obvinený uviedol, že sociálna sieť Facebook nie je primárne prostriedkom pravidelného informovania verejnosti, ale sociálnej komunikácie, kedy svoje tvrdenia podoprel aj rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu SR z dňa 31.01.2023, spis. zn. 14Svp/8/2022, kde súd skonštatoval, že sociálna sieť Facebook nie je hromadným informačným prostriedkom, na ktorý by sa vzťahoval zákaz podľa § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani a predmetný princíp je relevantný aj v jeho prípade, kedy bol príspevok zverejnený na sociálnej sieti Facebook a nemal dosah a intenzitu porušenia volebného moratória.

Ďalej poukázal na čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, Nález Ústavného súdu SR, SP. zn.: ÚS 28/1996 z 12.05.1997, čl. 13 Ústavy SR a čl. 13 ods. 2 až 4 Ústavy SR, kde z týchto vyplýva, že sloboda prejavu je základným ústavným právom a podľa čl. 26 ods. 4 ho možno obmedziť len na základe zákona. Nakoniec obvinený uviedol, že slobodu prejavu mu zaručuje Ústava SR. Zákon o volebnej kampani nelimituje jeho právo slobodne vyjadrovať svoje myšlienky, city a postoje, zvlášť nie na sociálnej sieti. Spomínaný právny predpis obmedzuje slobodu prejavu iba do tej miery, že vymedzuje okruh subjektov, ktoré sa môžu zúčastniť/nemôžu zúčastniť na volebnej kampani. Zo skutkového stavu vyplýva, že jednotlivé príspevky zverejnené na sociálnej sieti nespĺňali znaky legálneho pojmu volebná kampaň, práve naopak, boli iba reakciou na slová politika [REDAKOVANÉ]

ktorému verejne odpovedal, tak ako mu to umožňuje jeho základné ústavné právo v rámci slobody prejavu, a ďalšie príspevky boli reprodukciou televízneho vysielania.

Správny orgán dňa 28.11.2024 vydal rozhodnutie podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorým konanie o priestupku proti obvinenému zastavil nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom.

Proti tomuto rozhodnutiu podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I protest prokurátora podľa § 23 ods. 1 zákona o prokuratúre s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 24 zákona o prokuratúre, ktorým podľa § 23 ods. 2 písm. f) zákona o prokuratúre navrhuje, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené, pretože ním bolo porušené ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ust. § 2 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a ust. § 3 ods. 1, ods. 4, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I. podala protest proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ktorý zastavil priestupkové konanie voči [REDAKOVANÉ]. Dôvodom bolo jeho konanie na sociálnej sieti Facebook počas prezidentských volieb v roku 2024. Prokurátorka namietala, že rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné a že ignorovalo viaceré kľúčové právne aspekty.

V proteste prokurátorka zdôraznila, že volebná kampaň sa nemusí zameriavať len na aktívnu propagáciu, ale môže mať aj formu antikampane, ktorej cieľom je odradiť voličov od konkrétneho kandidáta. Poukázala na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 26/2019, podľa ktorého volebná kampaň zahŕňa informácie v prospech aj v neprospech kandidátov. Ďalej kritizovala správny orgán, že sa pri svojom rozhodovaní pasívne spoliehal na výpoveď obvineného, ktorý tvrdil, že jeho konanie nebolo priestupkom. Podľa prokurátorky tým správny orgán rezignoval na svoju povinnosť posúdiť, či konanie naplnilo znaky priestupku.

Protest ďalej uviedol, že hoci [REDAKOVANÉ] v tom čase kandidoval do Európskeho parlamentu a svoje príspevky vnímal ako súčasť vlastnej kampane, nemohol viesť volebnú kampaň v prezidentských voľbách. Zákon o volebnej kampani totiž taxatívne vymedzuje subjekty oprávnené viesť prezidentskú kampaň, a to sú len kandidáti na prezidenta. V tejto súvislosti prokurátorka označila argumentáciu správneho orgánu o slobode prejavu za chybnú. Sloboda prejavu nie je absolútne právo a môže byť obmedzená zákonom. Upozornila, že zákon o volebnej kampani obmedzuje slobodu prejavu len na nevyhnutnú mieru a v presne definovanom časovom období, aby chránil slobodnú súťaž politických síl a rovnosť kandidátov. Na základe analýzy príspevkov [REDAKOVANÉ], ako napríklad "[REDAKOVANÉ] Muž, ktorý pohŕda inými," prokurátorka dospela k záveru, že ich cieľom bolo ovplyvniť voľby v neprospech [REDAKOVANÉ].

Prvostupňový správny orgán protestu prokurátorky nevyhovel a zotrval na svojom pôvodnom rozhodnutí. Vo svojom stanovisku uviedol, že pri rozhodovaní striktne vychádzal z legálnej definície volebnej kampane, ktorá vymenúva len oprávnené subjekty (politické strany, hnutia, koalície a kandidáti). Keďže [REDAKOVANÉ] nebol prezidentským kandidátom, jeho činnosť podľa správneho orgánu nespádala pod túto definíciu. Orgán rozlišoval medzi antikampanou vedenou oprávnenými subjektmi a kritikou zo strany inej osoby.

Správny orgán argumentoval, že príspevky [REDAKOVANÉ], aj keď boli kritické, primárne slúžili jeho vlastnej kampani do eurovolieb a demonštrovali jeho politické názory, čím sa prekrývali časové rámce kampaní. Zdôraznil, že volebná kampaň sa zameriava na "propagáciu... za účelom získania funkcie," čo podľa neho v tomto prípade nebolo naplnené. Správny orgán tiež zohľadnil kontext sociálnej siete Facebook, ktorú vnímal ako platformu aj pre osobnú komunikáciu a vyjadrovanie názorov. Dôraz kládol aj na to, že sloboda prejavu je dôležité ústavné právo, ktoré by nemalo byť obmedzené, pokiaľ nejde o systematickú, financovanú kampaň objednanú kandidátom.

Správny orgán tiež poukázal na existenciu iných právnych nástrojov, ako je občianskoprávna ochrana osobnosti, ktoré by mohli riešiť prípadné nepravdivé alebo hanlivé výroky, a že zákon o volebnej kampani by nemal byť používaný na sankcionovanie každej kritiky. Vysvetlil, že v priestupkovom konaní je nutné bez pochybností preukázať všetky znaky skutkovej podstaty, vrátane zavinenia. Dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že cieľom [REDAKOVANÉ] bolo viesť nezákonnú volebnú kampaň. Správny orgán tiež uviedol, že argumentácia prokurátorky o neaplikovateľnosti uznesenia Ústavného súdu sp. zn. PL. 62/2014 bola správna, avšak celkovo protest považoval za nedôvodný a svoje pôvodné rozhodnutie potvrdil.

Správny orgán dňa 18.09.2025 prijal spisový materiál od druhostupňového správneho orgánu, ktorý o nevyhovení protestu zo strany prvostupňového správneho orgánu rozhodoval, pričom vydal rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora č. Pd39/25/1101-4 zo dňa 13.05.2025 a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2024/389699-014 zo dňa 28.11.2024, právoplatné dňa 27.12.2024, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, zrušuje.

V rozhodnutí pod č. OU-BA-OOP1-2025/477861 zo dňa 22.07.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.08.2025 druhostupňový orgán okrem iného uviedol, že je potrebné

1. Doplniť konkrétne znenie príspevkov. Vo výroku treba presne uviesť celé znenie sporných príspevkov. Nestačí len ich názov alebo všeobecný popis. Bez tohto konkrétneho obsahu nie je možné právne posúdiť skutok.
2. Opraviť dátumový preklep: Ak bol druhý príspevok zverejnený 29.03.2024 a nie 29.04. 2024, je nevyhnutné opraviť dátum vo výroku tak, aby bol v súlade so skutočnosťou a časovým rámcom volebnej kampane.
3. Zjednotiť záver s odôvodnením: Ak je záverom, že konanie, ktorého sa obvinený mal dopustiť, nie je priestupkom, potom toto tvrdenie musí byť konzistentné vo výroku aj v odôvodnení. To znamená, že výrok by nemal obsahovať formulácie, ktoré naznačujú naplnenie skutkovej podstaty priestupku (ako napríklad "mal viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta"), ak súčasne správny orgán tvrdí, že to priestupkom nie je. Ak skutok nie je priestupkom, potom ani nemohol "viesť" takúto činnosť v zmysle zákona o volebnej kampani, ktorá by zakladala priestupok.

V zmysle § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch sa uvádza, že priestupok je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov alebo trestný čin.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani „Volebná kampaň na účely tohto zákona je akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, smerujúca k propagácii ich činnosti, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety.“

Podľa § 2 ods. 2 zákona o volebnej kampani „Volebná kampaň začína dňom uverejnenia rozhodnutia o vyhlásení volieb v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „vyhlásenie volieb“) a končí 48 hodín pred dňom konania volieb.“

Podľa § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani „Činnosť iných subjektov ako ustanovených v odseku 1 na podporu alebo v neprospech politických strán, koalícií politických strán a kandidátov sa v čase ustanovenom na volebnú kampaň zakazuje.“

Podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani sa priestupku dopustí ten, kto poruší zákaz podľa 2 ods. 3.

Podľa § 20 ods. 2 písm. a) zákona o volebnej kampani Okresný úrad uloží za priestupok podľa § 20 ods. 1 písm. b) pokutu od 300 eur do 30 000 eur.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o volebnej kampani sa na priestupky a ich prejednávanie vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

Skutková podstata priestupku je charakterizovaná štyrmi obligatónnymi znakmi a to subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka.

Subjektom priestupku je páchatel' priestupku, respektíve obvinený, ktorým môže byť len fyzická osoba, ktorá dovŕšila vek 14 rokov a ktorá nie je pre duševnú chorobu v čase spáchania priestupku zbavená zodpovednosti za priestupok, teda ktorá je v dobe činu pričetná a nepožíva výsady a imunity podľa zákona alebo medzinárodného práva.

Zavinenie je subjektívnou stránkou priestupku a je obligatónnym znakom zodpovednosti za priestupok. Charakterizuje ho psychický vzťah páchatel'a ku konaniu a jeho škodlivému následku. Zavinenie je vybudované

na dvoch zložkách, zložke vedomostnej (rozumovej) a zložke vôľovej. Vedomostná zložka zahŕňa jednak vnímanie predmetov a javov prostredníctvom zmyslových orgánov a jednak predstavu predmetov a javov, ktoré páchatel' už vnímal skôr alebo o ktorých vie na základe znalostí a skúseností. Vôľová zložka vyjadruje chcenie rozhodujúcich skutočností, ktoré zakladajú priestupok, alebo uzrokovanie s nimi. Ak ich páchatel' nechce a nie je s nimi ani uzrokovateľ, potom chýba aj vôľový vzťah páchatel'a k protiprávnemu konaniu. Na zložke vedomostnej a vôľovej sú vybudované dve formy zavinenia – úmysel a nedbanlivosť. Úmyselné zavinenie je ťažšou formou zavinenia ako nedbanlivosť. Obsahuje zložku vedomostnú ako aj vôľovú. V tom je aj základný rozdiel medzi úmyslom a nedbanlivosťou, pretože u nedbanlivosti chýba zložka vôľová. Úmyselné zavinenie môže mať podobu priameho úmyslu alebo nepriameho úmyslu.

Objektom priestupku sú zákonom chránené záujmy a hodnoty spoločnosti, ktoré sú konaním páchatel'a dotknuté alebo voči ktorým jeho konanie smeruje. Predstavujú práva a oprávnené záujmy fyzických, právnických osôb, spoločnosti i štátu. Všetky chránené spoločenské záujmy v súhrne sú všeobecným (rodovým) objektom.

Štvrtú skupinu znakov tvorí objektívna stránka priestupku, ktorá je charakterizovaná konaním páchatel'a a jeho následku. Ďalším nevyhnutným znakom objektívnej stránky vyžadujúcej ku každej trestnej zodpovednosti je kauzálny (príčinný) vzťah medzi konaním a následkom. K uvedenej objektívnej stránke sa zaraďujú aj ďalšie znaky – miesto, čas konania a účinok. Konaním podľa trestného práva je prejav vôle páchatel'a navonok ako vedomá činnosť zameraná na dosiahnutie určitého cieľa. V konaní sa spája jeho fyzická (prejav) a psychická (vôľa) zložka, pričom ide teda o jednotu oboch zložiek. Ak chýba čo len jedna z týchto zložiek, nejde o konanie v zmysle trestného práva. Nejde o také konanie pri fyzickom donútení alebo pohybe vyvolanom kľčom. Vôľa ako vnútorná, psychická zložka konania určuje pohyb alebo zdržanie sa pohybu, a preto konaním v trestnoprávnom zmysle je jednak konanie (vôľou riadený pohyb) ako aj opomenutie konania (vôľou riadené zdržanie sa pohybu), na ktoré bol páchatel' podľa svojich pomerov a okolností povinný. Prejavom vôle je aj nedbanlivostné konanie.

Čo sa týka priestupkov podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani priestupku sa môže dopustiť akákoľvek iná fyzická ako aj právnická osoba mimo vymedzenia § 2 ods. 1, ktorá poruší zákaz ustanovený v 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, teda pravidlo, ktoré zakazuje v čase ustanovenom na volebnú kampaň vykonávať činnosť v prospech alebo neprospech politických strán, koalícií politických strán alebo kandidátov iným subjektom, akými sú tie, ktoré v zmysle 2 ods. 1 môžu viesť volebnú kampaň. Tohto priestupku sa preto dopustí fyzická osoba, ktorá nie je kandidát, a aj napriek tomu vykonáva v čase určenom na volebnú kampaň činnosť, ktorá má znaky volebnej kampane. Rozhodujúcim časom, počas ktorého je možné tento priestupok spáchať, je časové obdobie začínajúce uverejnením rozhodnutia predsedu NR SR o vyhlásení volieb v Zbierke zákonov a končiacie 48 hodín pred dňom konania volieb. Ak sa fyzická osoba dopustí predmetného konania neskôr ako 48 hodín pred dňom konania volieb, dopustí sa priestupku podľa písm. a). Ak by akákoľvek iná fyzická ako aj právnická osoba mimo vymedzenia § 2 ods. 1 vykonávala činnosť v prospech alebo neprospech politických strán, koalícií politických strán alebo kandidátov pred začiatkom volebnej kampane, predmetného priestupku sa nedopustí.

Podľa Rozhodnutia predsedu Národnej rady Slovenskej republiky o vyhlásení volieb prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2024 z 08.01.2024, platného a účinného od 09.01.2024 bol deň konania volieb prezidenta Slovenskej republiky určený na sobotu 23.03.2024 a deň konania druhého kola volieb prezidenta Slovenskej republiky určený na sobotu 06.04.2024.

Podľa Uznesenia Ústavného súdu SR z 11.12.2013, sp. zn. PL. 15/2013 vyplýva, že vychádzajúc z legálnej definície volebnej kampane obsiahnutej v zákone o voľbách, možno konštatovať, že jej podstata spočíva v „aktivite“, t. j. v čínorodej iniciatíve buď politickej strany, alebo nezávislého kandidáta, príp. iných subjektov, ktorá sa zameriava na aktívne šírenie, zverejňovanie, resp. propagovanie či už kandidujúcej politickej strany ako takej, alebo jej kandidáta, poprípade nezávislého kandidáta, spôsobom slúžiacim na jej/jeho podporu a prospech. Účelom uvedenej iniciatívy je aktívne ovplyvňovať formovanie názoru voličov na voľbách sa zúčastňujúcich kandidátov na volené funkcie, ktorá by sa mala premietnuť do odovzdania voličského hlasu v prospech toho-ktorého kandidáta, resp. politickej strany (koalíciu). Vzhľadom k tomu možno ustáliť, že volebná kampaň spočíva v aktívnom sprístupňovaní informácií o kandidátovi alebo politickej strane do dispozičnej sféry voliča s cieľom ovplyvniť jeho voľbu, pričom v tomto kontexte ústavný súd už v minulosti konštatoval, že v tejto súvislosti nie je podstatné, kedy mal volič subjektívne možnosť oboznámiť sa s danou informáciou, ale kedy sa táto informácia objektívne dostala do zorného poľa jeho záujmu.

Podľa Uznesenia Ústavného súdu SR z 25.02.2015, sp. zn. PL. 62/2014 vyplýva, že počas volebného moratória je volebná kampaň zakázaná (len) v rozhlasovom a televíznom vysielaní a v ďalších hromadných informačných prostriedkoch. Ústavný súd SR v tejto súvislosti potvrdzuje svoj právny názor vyslovený v Uznesení z 18.02.2015, sp. zn. PL. ÚS 25/2015, podľa ktorého z povahy sociálnej siete Facebook ako rozsiahleho komunikačného webového systému, ktorý je primárne prostriedkom sociálnej komunikácie a nie prostriedkom pravidelného informovania verejnosti, vyplýva, že túto sociálnu sieť nemožno považovať za hromadný informačný prostriedok. Ústavný súd obdobný záver formuloval aj vo svojom Uznesení Ústavného súdu SR z 09.02.2011, sp. zn. PL. ÚS 42/2011, keď uviedol, že prístup verejnosti na sociálnu sieť Facebook je viazaný na registráciu prostredníctvom e-mailu s uvedením mena a hesla, t.j. je určitým spôsobom obmedzený, a preto nemožno informácie uverejnené na sociálnej sieti Facebook považovať za také, ktoré by práve vzhľadom na podmienky prístupu na túto sieť dosahovali rozsahom svojho rozšírenia medzi verejnosťou intenzitu porušenia volebného moratória. Z uvedeného vyplýva, že ak sú hoci aj hanlivé informácie o kandidátoch zverejňované v diskusiách na sociálnej sieti Facebook, nemožno toto z pohľadu žalobcu nežiadať konanie vyhodnocovať z hľadiska ustanovení zákona o volebnej kampani. Na tomto základe súd konštatuje, že námietka žalobcu o porušovaní volebného moratória treťou osobou prostredníctvom sociálnej siete Facebook je neopodstatnená.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, postupujú správne orgány v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Jedná sa o zásadu materiálnej pravdy, ktorá má dve stránky a to úplnosť a presnosť zistení. Úplnosť znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo neprospech účastníka. Presnosť zistenia znamená, že zistený stav musí zodpovedať skutočnosti. Zásady správneho konania dovoľujú správny orgán prijať rozhodnutie a vine len vtedy, keď sú bez pochybností objasnené všetky skutočnosti dôležité pre správne posúdenie priebehu skutku a zavinenia obvineného.

Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov, pričom správny orgán môže hodnotiť len dôkazy, ktoré boli vykonané.

Správny orgán po vyhodnení kompletného spisového materiálu dospel k záveru, že obvinený [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sa svojim konaním dopustil priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojitosti s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani.

Správny orgán čo sa týka nenaplnenia znakov definície volebnej kampane má zato, že bolo potrebné presne posúdiť, či konanie obvineného spĺňalo definíciu volebnej kampane. Podľa zákona o volebnej kampani, volebná kampaň je "akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov... smerujúca k propagácii ich činností, cieľov a programu za účelom získania funkcie... Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety." K veci pochybnej sponzorovanej činnosti možno uviesť, že obvinený argumentoval, že príspevky financoval z vlastných peňazí a nešlo o volebnú kampaň. Správny orgán však zistil, že príspevky boli "sponzorované," teda platené. To ich odlišuje od bežných osobných statusov na sociálnej sieti a dáva im charakter platenej reklamy s cieľom širšieho dosahu. To ich zaraďuje do kategórie "činnosť, za ktorú sa obvykle platí úhrada."

Správny orgán ďalej zohľadnil, že príspevok p. Ondruša bol zameraný v neprospech kandidáta. Volebná kampaň sa nemusí zameriavať len na chválenie vlastného kandidáta. Príspevky [REDAKOVANÉ] so slovami ako „[REDAKOVANÉ] MUŽ, KTORÝ POHRŔDA INÝMI“ jasne preukazujú, že ich cieľom bolo aktívne poškodiť povesť [REDAKOVANÉ]. Takéto konanie spadá pod legálnu definíciu volebnej kampane, ktorá zahŕňa aj činnosť "v neprospech" kandidáta. Správny orgán sa ďalej zaoberal porušením zákazu pre iné subjekty. Tu sa dostávame k najdôležitejšiemu bodu. Zákon o volebnej kampani je v tomto smere veľmi presný a taxatívne vymenúva, kto môže viesť volebnú kampaň. Sú to:

- politické strany a hnutia
- koalície politických strán a hnutí
- kandidáti

Zákon v § 2 ods. 3 výslovne zakazuje akúkoľvek činnosť "iných subjektov" na podporu alebo v neprospech kandidátov. [REDAKOVANÉ], napriek svojmu postaveniu politika a europoslancu, nebol v čase prezidentských volieb oficiálnym kandidátom na prezidenta. Tým pádom spadol pod kategóriu "iný subjekt". Jeho platená antikampaň, ktorá mala jasný dopad na prezidentské voľby, bola teda v rozpore so zákonom. Argument, že platená reklama mohla byť súčasťou jeho eurokampane, je irelevantný. Dôležitý je obsah a účel kampane v danom čase. Ak bola (čo sa preukázalo, že bola) platená reklama zameraná na prezidentského kandidáta, spadá pod pravidlá pre prezidentskú kampaň.

Následne správny orgán zistil, že obrana prostredníctvom ústavného práva na slobodu prejavu je v tomto prípade neopodstatnená. Hoci ide o základné ústavné právo, platí, že sloboda prejavu nie je neobmedzená. Ústava SR v článku 26, odsek 4, hovorí, že "slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom." Zákon o volebnej kampani je presne takýmto zákonom. V tomto kontexte je potrebné zohľadniť ochranu volebnej integrity. Účelom tohto obmedzenia nie je cenzúra, ale ochrana integrity a rovnosti volebného procesu. Zamedzuje sa tak situáciám, kedy by neoprávnené subjekty mohli platenou reklamou neúmerne zasahovať do výsledkov volieb a narušiť rovnaké podmienky pre všetkých kandidátov. Platená reklama nie je len obyčajným prejavom názoru, ale cieľenou snahou ovplyvniť verejnosť. Ďalej sa zohľadňuje judikatúra k sociálnej sieti Facebooku. Argument o tom, že Facebook nie je hromadný informačný prostriedok a obmedzenia sa naň nevzťahujú, je v tomto kontexte neopodstatnený. Hoci je to pravda, toto sa týka len zákazu volebnej kampane počas moratória, čo nie je predmetom tohto prípadu. Týmto priestupkom je porušenie zákazu pre "iné subjekty", a ten platí bez ohľadu na to, či sa aktivita deje v médiách, alebo na sociálnych sieťach.

Správny orgán sa ďalej vysporiadal so zavinením ako nevyhnutným znakom priestupku. Podľa zákona o priestupkoch je priestupok zavinené konanie. Správny orgán musí preskúmať, aký psychický vzťah mal obvinený k svojmu konaniu. V prípade daného priestupku stačí nedbanlivosť. [REDAKOVANÉ] ako skúsený politik s dlhoročnou praxou a verejne činná osoba si mal byť vedomý legislatívneho rámca volebných kampaní. Mal vedieť, že platená reklama s obsahom v neprospech kandidáta počas volebnej kampane je pre neoprávnené subjekty zakázaná. Jeho konanie preto nemôže byť považované za nevinné. Správny orgán dospel k záveru, že prinajmenšom z nedbanlivosti, ak nie úmyselne, porušil zákon a naplnil znaky priestupku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere sankcie správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, kedy obvinený [REDAKOVANÉ] spáchal priestupok protiprávnym konaním, na jeho následky, kedy konaním obvineného došlo k porušeniu záujmu chráneného zákonom a to porušeniu podmienok vedenia volebnej kampane, na okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný, kedy obvinený konal v nevedomosti, na mieru zavinenia, kedy obvinený konal nepriamym nedbanlivostným konaním, ako aj na osobu obvineného, ktorý ešte nebol okresným úradom za obdobný skutok právoplatne uznaný vinným. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny orgán uložil obvinenému [REDAKOVANÉ] sankciu – pokutu v dolnej hranici rozpätia uvedeného v § 20 ods. 2 zákona o volebnej kampani tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pretože ju pre obvineného v danom prípade považuje za postačujúcu.

Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a), b), c) alebo j), uloží sa povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku. Tropy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom. Preto správny orgán obvinenému uložil povinnosť uhradiť trovy konania spojené s prejednávaním priestupkov, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pretože neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na upustenie uloženia povinnosti uhradiť trovy konania.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní po jeho doručení na Okresnom úrade Bratislava, odbore všeobecnej vnútornej správy. Rozhodnutie je možno po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku preskúmať súdom.

[REDAKOVANÉ]
vedúca odboru

